

Zborové listy

Z obsahu:

Slovo na tento mesiac
Nepopulárna poddajnosť
...kto skúpo seje, ...
„Neodolateľne ľahké“ evanjelium

Múdrosť a vtip G. K. Chestertona
I. A. Krylov: Kameň a červiak
O Milkinovej modlitbe
Biblia – Vznik písma a jazyky

Slovo na tento mesiac

Preto prijímate sa vospolok, ako nás aj Kristus prijal na oslávenie Boha.

R. 15,7

Slovo nášho Pána je svetlom na riešenie mnohých našich bolestí v našich vzťahoch. Avšak bez prijatia sa vierou neprežijeme jeho oslobodzujúci účinok na svojom živote. Veď po prijatí túži naša duša, aby sme boli prijatí a akceptovaní. Vo vzájomných vzťahoch ide o vzájomné prijatie. Lenže, ako sa vlastne máme prijímať? Podľa sympatií, tradície, rovnakých názorov, či podľa nálepky? Alebo: Máme sa prijímať len ako dokonalí, moderní či konzervatívni? Mohol by som v tom pokračovať. Sám si uvedomujem, aké nebezpečné je prijímať sa na základe svojich vlastných predstáv o druhom a o tom, aký by mal byť podľa mojich očakávaní a nárokov ten druhý a podľa správania sa iných voči mne. Ľudské prijatie poteší a povzbudí, ale často len na čas. Lebo skúsenosť potvrdzuje, že práve tí, ktorí vyjadrovali iným svoje prijatie, vedeli byť aj veľmi nečestní a zraňujúci. To sa všetko stáva, lebo v našom ľudskom prijímaní a či požadovaní o prijatie pracuje motív prijímania sa na vlastnú slávu a vlastné ocenenie našej dôležitosti. Slovo Božie však hovorí o prijatí tak, ako Kristus nás prijal „na oslávenie Boha“. Tu si musíme uvedomiť, ako nás vlastne prijal (ak nás prijal) Kristus. Museli by sme sa ponoriť do toho pravdivého svetla o padlom ľudskom pokolení ležiacom v hriechu R 3,9-19. Tam strácame všetky ilúzie o sebe, kde sme museli volať: zmiluj sa na dom mnou, Pane, lebo som nečistý človek, zapredaný hriechu! Takých nás prijal Pán Ježiš na milosť, aby nám daroval „nový život“ s Ním. Toto prijatie je s *cielom* oslávenia Boha. Teda tak sa máme prijímať navzájom - to znamená predovšetkým radostné vyznávanie, že som prijatý skrze pokánie Pánom a tak zároveň poznávať jeden pri druhom toto prijatie Ježišom na milosť, prijatie nás hriešnych ľudí. Takéto prijatie Ním je *cestou* k osláveniu Boha. Táto dostatočnosť nie je z nás ale z Ducha Božieho.

Váš brat kazateľ

Nepopulárna poddajnosť

Okrem toho základného aktu, akým bolo znovuzrodenie, do môjho života veľmi skoro po ňom vstúpila radosť z poslušnosti. Určite je tomu tak s každým, kto sa narodením z Boha stal súčasťou Krista samotného, získal jeho myseľ a predovšetkým jeho poslušnosť – poddajnosť a podriadenosť Otcovi. Len tak totiž mohol vyjadriť podstatnú pravdu zjednotenia, ktorá sa z poslušnosti rodí: „Ja a Otec sme jedno“. Aj my, ak chceme byť s Kristom zjednotení, musíme mať jeho Ducha. A to isté platí aj na našej horizontálnej rovine: ak máme byť zjednotení ako Cirkev či zbor, potom v nás a pri nás musí byť zreteľná a vždy prítomná poddajnosť.

V uvažovaní nad týmito základmi nášho života viery a nasledovania si musíme uvedomiť, čo je vlastne uverenie. Ide o naše zlomenie a podlomenie sa pod nadvládu Božiu, Kristovu. Všade zdôrazňovaná vôľa človeka: Ja som sa rozhodol pre Ježiša Krista, má ďaleko vážnejšiu a prvoradú stránku: Boh v znovuzrození so zapečatením svojím Duchom vložil do nás „vieru Božiu“, vieru pochádzajúcu z neho, nie z nás. On sám sa vložil do nás svojou mocou. Preniklo do nás „čosi“ úplne cudzie, čo s našou štruktúrou, založením, chcením... nemá nič spoločné. Vnímaš to tak?

Ježiš Kristus, hoci mal rovnosť s Bohom, odsunul ju nabok, keď tu bol medzi nami, stal sa našim príkladom už od svojich detských rokov. Keď ho Mária s Jozefom našli po troch dňoch hľadania v chráme, odišiel s nimi hore do Nazareta a podriadil sa im v poslušnosti. (L 2,51) Túto detinskú poslušnosť vnímame pri ňom aj na kríži: „Ponižil sa a bol poslušný do smrti – a to až do smrti na kríži“. (Fp 2,8)

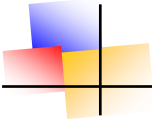
Apoštol Pavol si nekompenzoval nejaké pocity staromládenectva zjavením princípu podriadenosti jedni druhým. Poznávame tento dnes zanedbávaný princíp veľmi zreteľne: Boh je hlavou Krista, Kristus hlavou manžela a manžel hlavou svojej manželky! Niet divu, že dnes sa na tento princíp nielen zabúda, ale sa o ňom ani nechce vedieť. Máme iné starosti a práce so zabezpečením množstva aktivít v cirkvi a s účasťou aj na mimocirkvených a svetských podujatiach.

Satan nás však dobieha práve tu. Keď zanedbáme princíp poslušnosti a podriadenosti. Všetky deti Božie „majú byť poddané Bohu“. (Jk 4,7) Ak je Boh pre nás tou prvou a poslednou, najvyššou autoritou, potom nemáme problém „podriaďiť sa jedni druhým v tej bázni, akú mal Kristus“. (Ef 5,21) Celá Cirkev je podriadená svojej Hlave – Ježišovi Kristovi. (Ef 5,24) Princíp podriadenosti pokračuje ďalej: „Mladší podriaďujte sa starším!“ (1Pt 5,5)

Čo spôsobí, keď budeme naplno a denne žiť týmto princípom? Má to vôbec nejaký efekt? Áno, veľký. Pavol vysvetľuje dopad v Rimanom 6,12. Tým, že tento princíp uplatňujeme, iba potvrdzujeme, že sme oslobodení od hriechu na jednej strane, na strane druhej sme plne poddaní Bohu, (Pavol dokonca na tomto mieste hovorí o otroctve, kde človek nemal žiadne práva!) čo prináša naše ovocie na posvätenie a zakončenie vo večnom živote.

Neviem, koľkí z vás si kúpili ponúkanú knižku minulý mesiac úzkou bránou. Ešte som ju nestačil prečítať, ale už hneď v 1.kapitole stojí za povšimnutie, aký postoj bude autor prezentovať. Neprikyvuje dnešným trendom lacného a emocionálneho kresťanstva, ale chce navrátiť človeka na základe pevných biblických zásad Bohu, tým pádom životu a slobode žitej v pravde evanjelia.

Miroslav Bielik

*Čisté-li srdce, čistý zrak, kam pohlediš, zmizí mrak;
kdo Pána Ježíše v srdci hostí,
ani den nežije bez radosti.*

II. Kor. 9,6 ...kto skúpo seje, bude skúpo žat'; a ten, kto seje pri požehnaní, bude pri požehnaní aj žat'.

S určitými rozpakmi si v jesenných mesiacoch „sestry“ požičali od staršovstva zo spoločnej pokladne 15 000,00 Sk, aby okrem inej vyzbieranej sumy použili tieto prostriedky na prestavbu malého bytu do podoby viacúčelovej klubovne a príležitostného priestoru na nocľah. Celá akcia, ak nezapočítame podiel práce ochotných dobrovoľníkov, sa vyšplhala v nákladoch na niečo viac ako 29 000,00 Sk. (Podrobný popis vykonaného bol opísaný v ZL v novembrovom čísle 2006.)

Popri všakovakých ponosách na stav v našom zbere, sa dobrá vec podarila. Do užívania sa viacúčelové miestnosti dali v októbri a „pôžička“ sa uhradila v mimoriadnych príspevkoch už začiatkom februára 2007! Skeptici (priznávam, že aj autor príspevku), neverili, že ochota dávať, keďže prebieha ešte paralelne aj zbierka na ústredné kúrenie a pravidelné príspevky, sa tak rýchle vyplní v tichej štedrosti.

Všetkým ochotným vďaka za každý príspevok a akciu na podporu získania prostriedkov. Tu máme na mysli tých, ktorí vytvorili k Vianociam upomienkové predmety, aby ich po dobrovoľnom speňažení kupujúcich odovzdali na spomenutý účel. Nebudeme menovite spomínať darcov a ich sumy, ktoré prispeli, ale jednu výnimku predsa. Zrejme na internete naše Zborové listy číta aj náš spolubrat z BJB Daniel Baláž. Vnímali sme v našom zbere jeho požehnané výklady Božieho slova a modlitby. Nezabudol na nás ani v tejto veci a veľmi štedro prispel. Bolo to prekvapivé, dojemné a povzbudzujúce.

Ako vidieť aj na tomto malom príklade, požehnanie od nášho Pána o ktoré sme tak stáli, sa nám dostalo mnohorakým spôsobom. A veľká vďaka za všetkých ochotných k práci a dávaniu. Máme k dispozícii, okrem neba nad nami, našich príbytkov, modlitebne, pracovne aj slušné klubové priestory v suteréne a najnovšie aj na poschodí. Je na nás ako ich využijeme. Sejme bohato a pri požehnaní.

Danica Klincková

*Činím dobré skutky nie preto, aby som bol spasený – pre zásluhu,
ale pretože som spasený – z vďačnosti.*

„Neodolateľne ľahké“ evanjelium

(výňatky z knihy Johna MacArthura Úzkou bránou)

(John MacArthur, pochádza z rodiny evanjelikálneho pastora, po štúdiách sám pastor, autor niekoľkých kníh. Precestoval hodne zemí a je neúnavným hlásaťelom a publicistom návratu k hlásaniu verného evanjelia podľa Sv. Písma)

Kap. I. Neodolateľne ľahké evanjelium

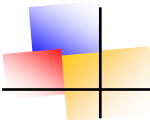
Najdôležitejší úspech predaja akéhokoľvek produktu spočíva v tom, že zákazníkom ponúkame presne to, po čom túžia, alebo čo si myslia, že je ich potrebou. Keď chceme vybudovať obchod, musíme sa prispôbiť.

Práve takéto prispôbovanie sa prianiam spotrebiteľov dnes vstúpilo aj do kresťanskej cirkvi. "Je pre teba bohoslužba príliš dlhá? Potom ju skrátime. Alebo je podľa tvojho vkusu príliš formálna? Potom príď nabuďúce v joggingovom oblečení. Príliš nudná? No tak počkaj na to, čo ti ponúkne kapela!"

Ak je poslanstvo príliš konfrontačné, súdiace, exkluzívne, znepokojujúco ťažké, alebo nejako inak nezodpovedá vkusu poslucháčov, zbory sa horlivo usilujú prispôbiť zvestovanie prianiam, aby sa tam návštevníci cítili naozaj dobre. Táto nová verzia kresťanstva robí návštevníkov partnermi v tíme, dizajnerskými poradcami vo veciach života zboru a odstraňuje tzv. staromódnu autoritu, slová o vine a treste, o plnení povinností a pevných biblických zásadách.

Takéto kresťanstvo je priateľské zákazníkom „light“ kresťanstvo. Pri pokuse urobiť biblické poslanstvo atraktívnejším a obľúbenejším sa evanjelium prekrúca, zľahčuje a chybné vysvetľuje. Ide dolu krkom ako olej a nie je ťažké na žalúdok. Je podľa všetkého balzomom na dušu a štekľí uši; hodí sa presne k tvojim záľubám. Toto „light“ evanjelium ťa však nenasýti tak ako pravé, zachraňujúce evanjelium Ježiša Krista, pretože nebolo vytvorené Bohom, ale ľuďmi. Je prázdne a bezcenné. Je dokonca horšie ako bezcenné, pretože táto light-verzia sprostredkúva dojem, že človek počúva pravé evanjelium a je zachránený pred večným súdom, v skutočnosti je ním však tragicky zvedený.

Pravé evanjelium nie je výzvou k sebarealizácii, ale k sebazapreniu. Ježiš nie je zázračným poskytovateľom služieb. Božie slovo je presne tým poslanstvom, ktoré je neprikrášené a nefalšované zľahčovaním dedičného ľudského hriechu. Nie je o vlastnej sebarealizácii. Ten, kto nie pripravený a ochotný prijať tvrdú pravdu o spoznaní hriechu, sebazaprení a nasledovaní Ježiša Krista, jednoducho aj v cirkvi sa chce mať len dobre. Záchrana pre život vo večnosti nie je na zemi garanciou zdravia, bohatstva, blahobytu a šťastia. Pán Ježiš Kristus to povedal jasne a bez vykrúcania : „Kto chce prísť za mnou, nech zaprie seba samého, vezme svoj

kríž na seba a nasleduje ma! Lebo kto by si chcel zachrániť život, stratí ho; ale kto by stratil život pre mňa, nájde ho" (Mat.16,24-25).

Ľudia chcú byť šťastní, bezstarostní, zdraví, primerane majetní. Keď neuveriteľne ľahké kresťanstvo ponúka túto radosť ako servisnú záruku za ich malú bezbolestnú obeť, je to ľahšie ponúknutá idea. Hovoríť o hriechu, pokáň sa dnes akosi, v čase modiel úspešnosti a krásy, nehodí. Nemôžeme nanovo vymyslieť evanjelium podľa svojho komfortu a vkusu. Keď zmeníme poslanstvo a zatraktívime kresťanstvo čo už z neho potom ostane? Mnohí kresťania, keď nevedia podať rozhodné výpovede nášho Spasiteľa, jednoducho ich prekročia. Ale priniesť polovičné poslanstvo je takmer horšie ako žiadne, lebo zle zavádza. Ak by sa dalo ľahko interpretovať a rečou 21. storočia, asi by bolo aj tzv. marketingovo úspešnejšie. Ale celé Sv. Písmo svedčí o opaku. Sme povinní niesť zvesť o spásu, aby sa k nám raz náš Spasiteľ mohol priznať, že nás volá svojím menom a že nás pozná. „Hľadajte a nájdete (Mat.7,7), ale robme to cele v duchu evanjelií, bez ľudských príkras.

Vybrala a upravila Danica Klincková

Moudrost a vtip G. K. Chestertona

Vybral a přeložil A. Tomský (z kapitoly „Pravda a morálka“)

Stát se dobrým člověkem –
k takovému dobrodružství je zapotřebí
více odvahy a úsilí
než obeplout na plachtenci celý svět.

Není pravda, že dnes neexistuje pokora. Existuje, ale je jedovatější než nejmýšlejší pokora aketů. Stará pokora byla ostruhou, která nedovolila, aby se člověk zastavil, nikoli hřebíkem v botě, který mu překážel pokračovat v cestě. Stará pokora nutila člověka, aby pochyboval o svém úsilí, což ho přimělo k tomu, aby pracoval ještě houževnatěji. Nová pokora naopak nutí člověka pochybovat o jeho cílech, takže se přestane namáhat úplně.

Nejsme bigotní jen proto,
že máme jistotu pravdy: jsme bigotní,
když si neumíme představit,
jak bychom se mohli mýlit.

Ani přemíra kritiky tolik neroztrpčuje
jako nedostatek sebekritiky.

Naši otcové měli velmi jednoduchý soucit, možná trochu hrubý a drsný. Samozřejmě, že byli také sentimentální a zcela jistě úzkoprsí a nehledali vždy ta správná řešení. Ve svých zásadách byli zbytečně pedantičtí a ve svých řešeních zcela jistě neomalení. Nepochybně se velice mýlili a moudrost vymře teprve s námi. Kdykoli ale došlo k zásadnímu porušení morálky, tak ji tehdy chápali, nekřičeli: „Prozkoumat! Vychovávat! Zlepšovat!“ Křičeli: „Stop!“

Z kapitoly vybral Milan Motýl

Ivan Andrejevič Krylov: Kameň a červiak

(1769-1844)

„Ako sa len rozšumel! Aký nespratník!“ – o daždi prevrávi na roli ležiaci Kameň. „A ako sú mu všetci radi – no pozri! A čakali ho ako najdrahšieho hosťa. A čože také vážne vykonal? Veď trval len hodinku – dve. Radšej nech o mne rozšúdia! Veď som tu už roky: tichý, stále skromný, ležím zmierený, kdekoľvek by ma hodili, a nepočul som, žeby si ma kedy uctili. Nenadarmo veru o svete hovoria: spravodlivosti v ňom nieto ani za máčny mak.“

„Tak už mlč!“ odvetil mu červiak.

„Ten dáždik, aj keď v čase krátkom,
zbavenú suchom síl,
bohato roľu napojil,
v človeku nádej oživil.“

A ty si tu v poli zbytočná len príťaž.“

Tak sa chváli mnohý, že slúži rokov štyridsať; však úžitku v ňom ako v kameni na roli nemožno sa dopátrať.

Z ruštiny voľne preložil Milan Motýľ

O ružovej zásterke Milkinej modlitby

Zásterka je veľmi užitočná vec. Keď si mamka chce pri varení ochrániť šaty pred ušpinením, oblečie si obyčajne zásterku. Červenú, modrú, žltú, kvietkovanú alebo pásikovanú – všetky sú pekné a praktické.

Milkina modlitba mala ale trápenie. Zrazu zistila, že má akúsi čudnú zásterku – ťažkú, vlhkú a ružovú. Viete, čo sa stalo? Nuž Milka mala veľmi škaredú vlastnosť – rada ohovárala. Na každom dievčatku aj chlapčekovi vždy našla niečo, čo sa jej nepáčilo. Myslela si, že nikto nie je taký dobrý ako ona. Kadečo si povymýšľala a začala šíriť nepekné reči: „Lenka je veľmi bledá. Iste jej rodičia dávajú málo jesť. A Romanko, aký je smutný. Na ruke mal minule modrinu – iste ho otecko často bije.“ Také nepekné veci hovorila medzi deťmi na ihrisku a aj v škole. Keď deti počuli, ako Milka škaredo o každom premýšľa a rozpráva, začali sa jej strániť. Milka už nemala žiadne kamarátky. Nemala sa s kým hrať a chodila domov smutná. Milkina mamka sa o všeličom dopytala od detí. Keď si Milka začala sťažovať, že deti sú zlé a nikto ju nechce počúvať, iba sa usmiala. Povedala: „Milka moja, už je načase odložiť tú tvoju ružovú zásterku.“ Milka od údivu otvorila očka. „Dcérenka, ty hovoríš o každom len nepravdivé a škaredé veci. Ten, kto ohovára, akoby mal lepivú a ťažkú zásteru. Zavadzia mu a potkýna sa o ňu. Vieš, čo to je? No predsa vlastný pridlhý a jedovatý jazyk.“

Milka sa veľmi zľakla. Veď jej modlitba opásaná takou príťažou sa bude o ňu iba potkýnať a nebude môcť odletieť do neba. Večer úprimne odprosila v modlitbe o odpustenie a sľúbila, že bude dávať veľký pozor, aby nikoho škaredo neohovárala.

Milé deti, nabudúce si povieme rozprávku „O najsivšej – Mirkovej modlitbe.“ Mám radosť z obrázkov na nástenkách a ďakujem vám za ne.

Teta Kamila

Biblia – Vznik písma a jazyky, v ktorých bola Biblia napísaná

Kedysi ľudia nepísali tak ako my dnes. Písmo sa počas celých tisícročí vyvíjalo. Ľudia si robili záznamy napr. tým, že kreslili obrázky. Už ste určite videli

nástenné maľby v jaskyniach, ktoré zobrazujú život ľudí i zvierat. Kresby sa neskôr usporiadali a

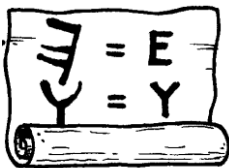
vzniklo jednoduché **obrázkové písmo** – každé slovo malo svoj vlastný obrázok. Starí Egypťania vyvinuli krásne štylizované obrázky – **hieroglyfy**, ktoré do-dnes môžeme vidieť na stenách ich hrobiek.

Babylončania vytvorili z obrázkov jednoduché znaky, ktoré vyrývali do mäkkej hliny – **klinové písmo**.

Veľký krok urobili ľudia pravdepodobne v Kanaáne, kde ktorýsi vynaliezavý pisár objavil **abecedu**.

Hláskam priradil znaky.

Aby sme tomu lepšie porozumeli, pozrime sa, ako vznikalo napríklad písmenko A:

I. začalo sa zobrazovať ako hlava býka;

II. v obrázkovom písme bolo postupne zjednodušené;

III. najranejšia abeceda v Kanaáne používal tvar býčej hlavy ako znak pre hlásku „a“

IV. takto sa zmenilo v zjednodušenom písme Feníčanov;

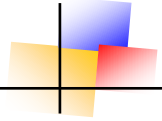
V. Gréci ho postupne upravili na svoje písmeno alfa

VI. Rimania z gréckeho písmena alfa vyvinuli „A“, ktoré používame dodnes

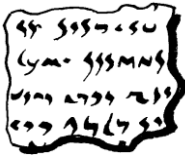
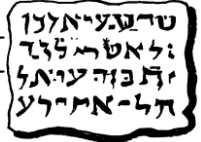
Viac nájdete na: <http://www.historia.szm.sk/PVH/paleografia/paleografia.htm>

BIBLICKÉ JAZYKY:

Biblia pôvodne nebola písaná po slovensky. Až neskôr bola preložená do nášho jazyka. Dnes si predstavíme jazyky, v ktorých bola pôvodne písaná:

Hebrejčina - väčšia časť Starej zmluvy bola napísaná v hebrejčine. Hebrejská abeceda má dvadsaťdva písmen, ale nijaké samohlásky (tieto tvorí systém bodiek a čiarok). Číta sa sprava doľava.

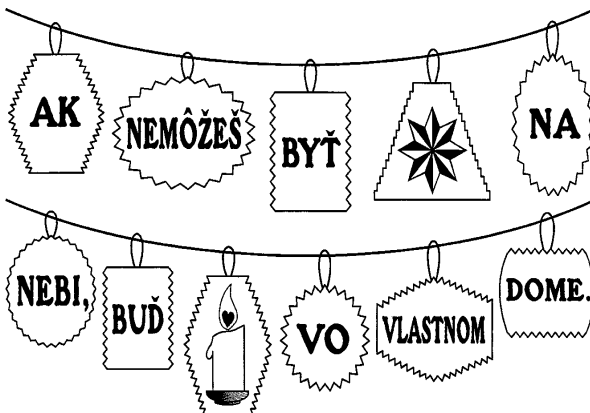

Aramejčina - táto reč, veľmi blízka hebrejčine, bola úradným jazykom Perzskej ríše a značne sa rozšírila v obchodnom a úradnom styku. V časoch Novej zmluvy bola aramejčina bežným hovorovým jazykom Palestíny a používal ju aj Ježiš.

Gréčtina - Nová zmluva bola napísaná v hovorovej gréčtine. Tento jazyk sa veľmi rozšíril vo východnej časti Rímskej ríše. A keďže táto ríša bola veľmi rozsiahla a vyspelá, mohli sa kresťanské spisy bez väčších problémov šíriť i do vzdialených končín.

Každý z nás má v ústach jazyk. Je to sval, ktorým hýbe predovšetkým naše V prílohe sú veršičky na celý mesiac marec. Každý z nich hovorí o jazyku, o našej reči. V Biblii je ich ešte omnoho viac. Je dôležité, aby sme ich poznali a aby boli ukryté v našich srdciach. Len tak môžeme svojim jazykom byť pre druhých skutočnými priateľmi a žiť na Božiu slávu.

MODLITBA

Chcem Ťa prosiť, Bože svätý,
o lásku, nech vo mne
svieti,
tu i všade, dnes i vždy,
keď prichádzam za blízkym.
Nie hnev, prieky v
srdci nosiť, ale dobrom
druhých rosiť, ošetrovať
rany, bôle,
tak žiť podľa Tvojej vôle.
Amen.

Organizačné informácie

Pravidelné stretnutia:

- **Nácvik chvál:** v nedeľu o 8.30 hod. v modlitebni (vedie J. Havrila)
- **Modlitebná chvíľa:** v nedeľu o 9.30 hod. v modlitebni
- ❖ **Program pre deti** je každú nedeľu:
 - dorast: od 9.30 do 10.00 hod.
 - besiedka: od 10.25 do 11.00 hod.
- ❖ **Besiedka – nácvik spevu:** v nedeľu od 11.00 do 11.20 hod.

Kto potrebuje službu autom, nech sa obráti na brata kazateľa.

Kazateľ je k dispozícii k pastoračným rozhovorom v každom čase.

Kontakty: kancelária zboru: 055/62 254 24; kaz. P. Halža 0907 - 927590

Služba pri ozvučení: Ján Havrila

Služba prekladu kázne: Daniel Liška

Modlitebné podnety:

- Podnety k modlitbám:
- Za program a návštevy v mesiaci
- Za stretnutie kazateľov
- Za starších a chorých v zbore
- Za duchovnu jednotu
- Za doriešenie projektu Bardejovská
- Za misiu
- Za svedecky život viery bližným

Staršovstvo informuje

- 3.3. je v Hermanovciach seminár o diakonii.
- 6.3. je stretnutie kazateľov vs. seniorátu v Košiciach.
- 10.3. sa v Prešove uskutoční stretnutie seniorov.
- 18.3. sa uskutoční slávnostná bohoslužba vo Vranove nad Topľou pri príležitosti vzniku nového zboru CB.
- 31.3. je stretnutie staršovstiev vs. seniorátu v Bardejove.
- Pri Rade CB bol vytvorený hudobný odbor.

Zborové listy vydáva Zbor Cirkvi bratskej, Kováčska 31, Košice.
Len pre vnútornú potrebu.

Uzávierka nasledujúceho čísla je v pondelok 19.3. 2007 - schránka na chodbe.

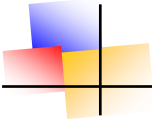
Vopred ďakujeme za príspevky.

Redakcia: br. kaz. Halža, D. Klincková, M. Motýľ, Ľ. Straka, I. Žežula, B. Halžová.

Detská stránka: B. Havrilová, jazyková úprava: M. Bielik

Grafická úprava: J. Kutlíková

Web: <http://www.cb.sk>

Program na mesiac marec

1.	Št	18. 00 Biblická hodina /kaz. P. Halža/
2.	Pi	15. 00 Náboženstvo; 17. 00 Dorast
4.	Ne	9. 30 Modlitby /M.Havrila /; Bohoslužba /kaz. Halža, Pamiatka na ukrižovanie a zmŕtvychvstanie Pána/ 15. 00 Výročná členská schôdza
5.	Po	
6.	Ut	9. 00 Schôdza kazateľov východoslov. zborov
7.	St	15. 00 Klub /M. Baranová/; 18. 00 Mládež
8.	Št	18. 00 Biblická hodina /kaz. P.Halža/
9.	Pi	17.00 Dorast
11.	Ne	9. 30 Modlitby /M. Jaško/; Bohoslužba /kaz. T. Máhrík/; 16. 00 Stretnutie rodín
12.	Po	
13.	Ut	
14.	St	15. 00 Klub /M. Baranová/; 18. 00 Mládež
15.	Št	18. 00 Biblická hodina /kaz. P. Halža/
16.	Pi	15. 00 Náboženstvo; 17. 00 Dorast
18.	Ne	9. 30 Modlitby /F. Kaleja /; Bohoslužba /br. M. Bielik /; 18. 00 Stretnutie v skupín
19.	Po	
20.	Ut	
21.	St	15. 00 Klub /M. Baranová/; 18. 00 Mládež
22.	Št	18. 00 Biblická hodina /kaz. P. Halža/
23.	Pi	17. 00 Dorast
25.	Ne	9. 30 Modlitby/E. Straka /; /Svedectvá zo života viery/ 15. 30 stretnutie rodín; 18.00 zborové stretnutie
26.	Po	
28.	St	15. 00 Klub /M. Baranová/; 18. 00 Mládež
29.	Št	18. 00 Biblická hodina /kaz. P. Halža/
30.	Pi	15. 00 Náboženstvo; 17. 00 Dorast

Zmena programu vyhradená.